

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 7. oktober 2010 — straffesag mod Vítor Manuel dos Santos Palhota, Mário de Moura Gonçalves, Fernando Luis das Neves Palhota og Termiso Lda (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Belgien)

(Sag C-515/08) ⁽¹⁾

(Fri udveksling af tjenesteydelser — artikel 56 TEUF og 57 TEUF — udstationering af arbejdstagere — restriktioner — arbejdsgivere med hjemsted i en anden medlemsstat — registrering af forudgående udstationeringsanmeldelse — arbejdsretlige dokumenter — svarende til de dokumenter, der er forekrevet i værtsmedlemsstatens lovgivning — kopi — opbevares med henblik på at kunne stilles til rådighed for de nationale myndigheder)

(2010/C 328/05)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Vítor Manuel dos Santos Palhota, Mário de Moura Gonçalves, Fernando Luis das Neves Palhota og Termiso Lda

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — fortolkning af artikel 49 EF og 50 EF — national ordning, der pålægger virksomheder i byggesektoren, som midlertidigt udfører arbejde i en medlemsstat at fremsende en anmeldelse om udstationering til myndighederne i værtslandet

Konklusion

Artikel 56 TEUF og 57 TEUF er til hinder for en medlemsstats nationale lovgivning, hvorefter en arbejdsgiver med hjemsted i en anden medlemsstat, som udstationerer arbejdstagere på førstnævnte medlemsstats område, skal indgive en forudgående udstationeringsanmeldelse, dersom den påtænkte udstationerings påbegyndelse er underlagt denne arbejdsgivers afventning af en meddelelse om nævnte anmeldelses registreringsnummer, og de nationale myndigheder i den førstnævnte stat har en frist på fem arbejdsdage fra modtagelsen af anmeldelsen til at afgive denne meddelelse.

Artikel 56 TEUF og 57 TEUF er ikke til hinder for en medlemsstats nationale lovgivning, hvorefter en arbejdsgiver med hjemsted i en anden medlemsstat, som udstationerer arbejdstagere på førstnævnte medlemsstats område, i udstationeringsperioden skal opbevare en kopi af dokumenter, der svarer til de arbejdsretlige dokumenter, som kræves i henhold til den første medlemsstats lovgivning, med henblik på, at de kan stilles til rådighed for de nationale myndigheder i den førstnævnte medlemsstat, og fremsende kopien til de nævnte myndigheder ved denne periodes afslutning.

⁽¹⁾ EUT C 44 af 21.2.2009.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 7. oktober 2010 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs mod Loyalty Management UK Limited (sag C-53/09) og Baxi Group Ltd (sag C-55/09) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra House of Lords — Det Forenede Kongerige)

(Forenede sager C-53/09 og C-55/09) ⁽¹⁾

(Sjette momsdirektiv — beskatningsgrundlag — salgsfremmeordning — loyalitetsprogram, hvor kunderne kan modtage point hos de handlende og indløse disse for præmiegooder — betalinger, foretaget af den virksomhed, som driver programmet, til de indløsende selskaber, der leverer præmiegooderne — betalinger foretaget af den handlende til den virksomhed, som driver programmet, og som leverer præmiegooderne)

(2010/C 328/06)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

House of Lords

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Sagsøgt: Loyalty Management UK Limited (sag C-53/09) og Baxi Group Ltd (sag C-55/09)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — House of Lords — fortolkning af artikel 5, 6, 11 A, stk. 1, litra a), og artikel 17 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — beregningsgrundlag — loyalitetsprogram, hvor kunderne kan indsamle point ved deltagende handlende og indløse disse for gaver og gavekort hos godkendte handlende — udveksling af point, der giver anledning til betaling fra den virksomhed, som driver programmet, af et gebyr til den pågældende godkendte handlende — loyalitetsprogram, hvor en afgiftspligtig virksomheds kunder kan indsamle point gennem deres indkøb og indløse disse for præmiegooder hos et reklame- og marketingsselskab, som er et tredjeselskab, der har ansvar for driften af programmet — udveksling af point, der giver det nævnte tredjeselskab ret til en betaling fra den afgiftspligtige svarende til den vejledende salgspris for de udelte gaver

Konklusion

Inden for rammerne af et kundeloyalitetsprogram som det i hovedsagerne omhandlede skal artikel 5 og 6, artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a), samt artikel 17, stk. 2, som affattet ved artikel 28f, stk. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag sjette direktiv fortolkes således, at: